

ชื่อสารนิพนธ์	ความรับผิดชอบทางละเมิดของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง : กรณีศึกษา ความเสียหายที่เกิดจากโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง
คำสำคัญ	ละเมิด / บุคคลที่เกี่ยวข้อง / โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง
นักศึกษา	ชุตีภรณ์ วิริยะรัตนพร
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. ชาญวิทย์ สุวรรณะบุญย์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ)
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พุทธศักราช	2558

บทคัดย่อ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด มาตรา 434 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาผู้เสียหายอันเกิดจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ก่อสร้างไว้ชำรุดบกพร่องหรือบำรุงรักษาไม่เพียงพอ โดยบัญญัติให้ผู้เสียหายสามารถฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ครองหรือเจ้าของแล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องพิสูจน์ถึงความผิด ซึ่งเป็นความรับผิดชอบเพื่อความเสียหายอันเกิดจากทรัพย์ แต่เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ยังจำกัดและไม่ครอบคลุมในหลายประเด็น ทำให้บทบัญญัติมาตรา 434 ไม่สามารถเยียวยาผู้เสียหายได้อย่างเพียงพอ และเป็นธรรม ซึ่งหากผู้เสียหายต้องไปฟ้องตามบทบัญญัติมาตราอื่นย่อมส่งผลถึงการพิสูจน์ด้วย ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการเยียวยาผู้เสียหาย และลดภาระการพิสูจน์ของผู้เสียหายลง

จากการศึกษาข้อมูลทางเอกสาร หนังสือ บทความ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศพบว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 434 มีข้อจำกัด และไม่ครอบคลุมถึงปัญหาบุคคลผู้ต้องรับผิดชอบ นอกจากผู้ครองหรือเจ้าของ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ก่อสร้าง ผู้จำหน่าย ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการก่อสร้างตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้น คือการออกแบบ จนถึงสิ้นสุดกระบวนการ คือการจัดจำหน่าย ซึ่งล้วนเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างแท้จริง แต่บุคคลดังกล่าวกลับไม่ต้องรับผิดชอบตามบทบัญญัติมาตรานี้ ปัญหาเหตุที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งบทบัญญัติมาตรา 434 ได้บัญญัติถึงความเสียหายเกิดขึ้นเพราะเหตุที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นก่อสร้างไว้ชำรุดบกพร่อง หรือบำรุงรักษาไม่เพียงพอเท่านั้น ย่อมไม่รวมถึงการที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นถูกตัดแปลง อันเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างพังทลายลง แต่บทบัญญัติมาตรา 434 กลับไม่ได้บัญญัติไว้ และปัญหาช่วงเวลาใน

การรับประกัน ตามมาตรา 434 ได้บัญญัติให้ผู้ต้องรับประกันต้องรับประกันในความเสียหายกรณีที่โรงเรือน หรือ สิ่งปลูกสร้างนั้นได้มีการก่อสร้างไว้เสร็จแล้ว ย่อมไม่รวมถึงระยะเวลาที่อยู่ระหว่างก่อสร้างด้วย ทำให้ผู้เสียหายไม่สามารถเรียกค่าสินไหมทดแทนตามบทบัญญัติมาตรา 434 นี้ได้ แต่ต้องใช้มาตรา 428 หรือมาตรา 420 มาปรับแก้คดี ย่อมส่งผลถึงภาระการพิสูจน์ ซึ่งเป็นภาระยากที่จะพิสูจน์ถึงการ จงใจ หรือประมาทเลินเล่อ เพราะความเสียหายในชั้นตอนนี้ ย่อมอยู่ในความรู้เห็นของบุคคลซึ่งอยู่ ในกระบวนการก่อสร้างทั้งหมดแต่เพียงฝ่ายเดียว

ดังนั้นเพื่อให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 434 สามารถเยียวยาผู้เสียหายได้ อย่างครอบคลุม และเป็นธรรมอย่างแท้จริง จึงควรกำหนดให้บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ซึ่งทำให้เกิดความชำรุดบกพร่อง และกำหนดเหตุที่ต้องรับประกัน และช่วงเวลาในการรับประกัน เพิ่มเติมไว้ ในบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิทั้งแก่ผู้เสียหายและบุคคลผู้ต้องรับประกัน และเพื่อให้เกิด ความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป

THEMATIC PAPER	TORTIOUS RESPONSIBILITY OF RELEVANT PERSONS : CASE STUDY OF DAMAGES OCCURRED FROM BUILDINGS OR CONSTRUCTIONS
KEYWORDS	TORT / RELEVANT PERSONS / BUILDINGS OR CONSTRUCTIONS
STUDENT	CHULEEPORN WIRIYARATTAPORN
THEMATIC PAPER ADVISOR	DR. CHANVITAYA SUARNAPUNYA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS (BUSINESS LAW)
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2015

ABSTRACT

The tort law in Section 434 of the Thai Civil and Commercial Code aims to provide the injured person with a relevant legal remedy in case of damages occurred from buildings or constructions. According to the law, the injured person is able to raise a claim against the occupier or the owner for compensation without any need of establishing the guilt for the liability being responsibility arisen from the property. However, the use of the law is still limited in certain ways. As a consequence, the injured person does not receive sufficient and fair legal remedy based on the existing Section 434. If the person raises a claim based on other law, proof of the guilt of the occupier or the owner of the property is then be required. That is apparently against the aim of the law which prioritizes the legal remedy for the injured person without requiring him/her to establish the guilt of the occupier or the owner.

Considering related documents, texts, articles and laws in comparison with the foreign law, limitation of the existing Section 434 is obvious, reflecting its failure to define the liable persons properly. The existing law only includes the occupier and the owner of the property. On the other hand, persons involved in the construction process from the architectural design to the sale of the property, including the architect, engineer, builder and the person with the right of the property disposal are not defined in the law as liable persons even though they could cause certain

damages to the property. In addition, how the causes of liability are defined in the existing law is problematic. This is because they only include the defective construction and insufficient maintenance while damages caused by a specific modification of the property are not included in the law. Period of the liability is also considered a problem in this study from the period, as indicated in the law, starting when the construction is finished. In other words, the construction period is not recognized by the law as the period of liability. As a consequence, the injured person is unable to claim for compensation by using Section 434. Instead, he/she is required to raise claim by using Section 428 or 420. This gives him/her a burden of proof, which is, in some cases, difficult to prove the intention and negligence. This is because at this stage, the damages occurred should be under knowledge and supervision of the persons involved in the construction process solely.

In order to improve the tort law in Section 434 of the Thai Civil and Commercial Code to effectively and fairly provide the injured person with a legal remedy, the liable persons in the law need to be redefined with an addition of persons who are involved in the construction process, and determination of causes of responsibility and period of liability in such Section 434. This is to protect the rights of injured persons and liable persons and provide suitability and compatibility with the present social conditions which may change from time to time.